

נית בישראל: "אין התנגדות להוציא לי אבלינה דוראדו דרכון רגיל". נאמר בי מיכר. היה זה חבלה הצלה שיאפשר את המשך שהותה של אבלינה בישראל, או לפחות את יציאתה למדינה אחרת שבה לא יוכל קאנאלאס להתנכל לה.

"היה לו יום-כיפור שחור", התלוצצו

עוזרת-בית דוראדו רוח של זמן

בחוגי השגרירות הפיליפינית. ונראה כי עדיין אין זה סוף פסק. ניצחונה של עוזרת-הבית על הגנפח הצבאי ישפיע, ככל הנראה, גם על המשך הקאריירה הדיפלומטית שלו.

צה"ל

קוסמטיקה

או טיפול-שורש

שריחביטחון החליט

שהחייבים יתקבשו יפה —

ודהשלים מישמעת בכל מחיר

אך משכנס שריחביטחון עזר וייצמן לכהן בתפקידו, מיהר להכריז כי יעשה הכל לשיפור רמת המישימת הירודה בי צה"ל. היו שקיו כי השר החדש יוציא לאור את כל התופעות המכוערות שנו הגים לטאטא בצבא אל מתחת לשיטה, כגון הפשיעה הגוברת והולכת בקרב חיילי לים, כולל דמי חסות, גניבת נשק, שימוש בסמים וכיוצא באלה. אולם לשר וייצמן אין, כנראה, מידע מספיק על הנעשה בי צבא. הוא נחרד מן התצלומים שהופיעו בעיתונות, שבהם נראים חיילים וחילות בלבוש מרושל ללא הקפדה על הכללים. נחרד — והחליט לפעול.

את תוצאות הפעולה ניתן לראות בי ימים אלה בכניסה למחנות הגדולים, כמו הקריה, בק"ם בתל-השומר, צריפין והי שלישות הראשית בלמת-גן. בשערי המח-נות מוצבות חוליות מיוחדות של "מיבצע מלביש" שמעטים זוכרים כמותו לחומרה בשנים האחרונות. כל חוליה כזאת מור-כתב מקצין בדרגת רבי-סרן, נגדי-מישמעת, שוטרים צבאיים ונהגים.

מדי בוקר יוצאות חוליות ה"מלבישים" לצוד את טרפן: חייל שלא רכס את הי כפתור האחרון בחולצה, חיילת שלא הסי-רה את הטבעות, העגילים או הלכה הי אדומה מן הציפורניים או עבריינים מסוי-כנים של ממש: חיילים ללא כומתה או גומיות במיכנסיהם הצבאיים. את כל אלה עוצרים למישפט מהיר, שבסיומו מוטלים על החייל עברייני-המישמעת קנס או מאסר, לפי ראות עיניהם של הלוחדים. לחייל שניסה להיכנס למחנה צריפין ללא כובע בכותפת פסקו, שבסו-מה, ארבע-עשר ימי מחבוש כפועל, קשה להבין את הקריטריונים שלפיהם פועלים המלבי-שי, אם כי סביר להניח שאפשר לשכנעם — אם רוחם טובה עליהם — להטיל קנס (עד שליש ממשכורתו של חייל סדיר, שהוא 90 ל"ל) במקום לפסוק חד-מש-מעית: "לכלא".

לסגור ולנשום. המלבישים מטילים

אורחים

ברחה אל החופש

הקרב בין הניספח הצבאי הפיליפיני לבין עוזרת-הבית שהו הסתיים בניצחון העוזרת

במשך יותר מחודש ימים היתה אבלינה דוראדו כחיה נרדפת. חרב הגירוש מי ישראל היתה מונחת על צווארה, אבל הצעירה הפיליפינית, שהוכאה ארצה לפני כשנה כדי לשמש כעוזרת-בית בביתו של הניספח הצבאי בשגרירות הפיליפינים בישראל, נשבעה כי לא תחזור עוד לחיים של עוני משוע והשפלה שחיה במו-לדת. היא העדיפה לשים קץ לחייה במו-ידיה ובילבד שלא לחזור לארצה.

לפני כחודש וחצי נמלטה אבלינה מי-ביתו של הניספח הצבאי הפיליפיני, אוסי קאר קאנאלאס, למרות קירבת-המישפחה שלה אליו, לא יכלה להמשיך להיות ב-ביתו כעוזרת-בית. היא האשימה את קאר-נאלאס כי הוא נוהג בה באכזריות, מכה אותו באגרופיו, מורט את שערותיה.

ניסיונותיו של הניספח הצבאי להחזיר את אבלינה לביתו עלו בתוהו. או בוטל דרכונה הפיליפיני של אבלינה. השגריר-רות הפיליפינית הודיעה למישרד-החוץ הישראלי על סיום עבודתה של אבלינה בישראל. מישרד-החוץ הפיליפיני דרש את שובה.

אלא שבינתיים השתנו פני הדברים. פרשת מילחמתו הפרטית של הניספח הי-צבאי הפיליפיני בעוזרת-הבית שלו פור-סמה מעל דפי העולם הזה (2087), הדבי-רים הובאו לידיעתה של אשת שר פילי-פיני חשוב ששהתה בישראל. בתום ביי-קורה בארץ היא נטלה עמה מיספר גילי-יונות שבהם פורסמה הכתבה. לא היה זה מסוג הכתבות שיש בהן כדי להוסיף כבוד ללויטאנט-קולונל בצבא הפיליפיני-ני. גם השגרירה הפיליפינית בישראל, הי-ד"ר רפאליטה סוריאנו, שלחה שדר דחוף למישרד-החוץ הפיליפיני ובו ביקשה לב-טל את תביעתה הקודמת להחזרתה של אבלינה למאגילה. אולם תשובת מישרד-החוץ הפיליפיני בוששה לבוא. בינתיים לחץ הניספח הצבאי קאנאלאס על מי-שרד-החוץ בירושלים להחיש את התהליכים לגירוש של אבלינה מישראל.

שדוש בריחות. למולה של אבלינה נמצאו משפחות טובות-לב שהיו מוכנות להעניק לה מחסה. שלוש נשים פיליפיניות ובעליהן הישראלים התייבבו לצידה, עז-דדו אותה ונתנו לה מיקלט.

כאשר ברחו אבלינה לראשונה מביתו של קאנאלאס היא מצאה מיקלט אצל לילה פדיליה אוטרמן, ילידת הפיליפינים, העובדת כספיכולוגית בבית-החולים תל-השומר והנשואה לאסטרופיסקאי יוסף ("יג") אוטרמן.

בבריחתה השנייה הסתתרה אבלינה בי-ביתה של מונטי סיסון סלפטר, ילידת הפי-ליפינים הנשואה לקצין בצבא-הקבע. כא-שר כלו כל הקיצין והמישטרה החלה מחפשת אחרי אבלינה כדי להפעיל נגדה את צו-הגירוש שהוצא נגדה על-ידי מי-שרד-הפנים, נמלטה אבלינה מביתו של הי-הילומן אבי גולדברג, שם שימשה כמט-פלה בילדיו, מצאה מיסתור אצל לינו פוליון מוצקין, עיתונאית וסופרת-ילדים הנשואה לד"ר אריה מוצקין, מרצה לפי-לוסופיה.

לינו ובעלה ניסו להפעיל את קשריהם כדי להשיג עבור אבלינה רישיון-שהיה בארץ, אך כל מאמציהם היו לשווא. הי-חבל התהדק סביב צווארה של הצעירה הפיליפינית.

המישטרה הגיעה לביתו של אבי גולד-ברג ברמת-הן. גולדברג נבהל, מסר לי-שוטרים את מקום מחבואה של אבלינה אצל מישפחת מוצקין.

סיפר הד"ר מוצקין: "הייתי בטוח כל-הזמן שבסופו של דבר ניתן יהיה להשאיר את אבלינה כאן. ניסיתי להסביר לכולם שאני מנסה רק להרוויח זמן, אי-אפשר סהם לתפוס נערה בשערות ולזרוק אותה מהארץ. ידעתי שבקשתה המנומקת של השגרירה לביטול צו-ההחזרה של אבי-לינה תיענה בחיוב".

ואומנם, כעבור מיספר ימים הגיע המיבי-רק המוחל ממאגילה לשגרירות הפיליפי-

כמה פעמים נסית להפטר מהם - ולא הצלחת??

אנחנו נחסל את הז'וקים!

נסי פעם אחת את הדרך המודרנית והבטוחה להשמדת הז'וקים

לאחר חיטוי שלנו (שעורך כ-1/2 שעה) את מקבלת תעודת אחריות לשנה. לא יהיו יותר ז'וקים בביתך!

ר"ג, מדריעין 18, טל. 790114-5-6 • אילת: טל. 059-3012
דלתר משי הכריזות: 21. רש" טסק 481/75.

איתנו עמיתנו מזיקים

* קיטיים לסטריאו *

מבצע הנחות מיוחד

שי חיים

זוג אוזניות ולוח שנה נוהודר

במיבצע: מבחר עצום של מגברים, טיונרים, רמקולים ופטיפונים להרכבה.

אל תחמיצו הזדמנות נדירה הקדימו עליות המחירים הצפויות בואו עוד היום לראות, לשמוע ולקנות

— אפשרות תשלומים ללא ריבית —

ל.נו. נוערכות סטריאו

רח' בוגרשוב 22, תל-אביב, טל' 286349

קומה ב' — הכניסה מרח' שלום עליכם 21 (ליד בית אל על)

פתוח רצוף 10-20, ביום שישי 10-15

להתראות!